

Til lovforslag nr. L 257. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 30. maj 1997*)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Ændrede satser og regler for skattefri rejsegodtgørelse m.v.)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 15. november 1995, som ændret bl. a. ved § 2 i lov nr. 1063 af 12. december 1996 og § 13 i lov nr. 1219 af 27. december 1996 og senere ved § 1 i lov nr. 239 af 2. april 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 4, ændres »Ligningsrådets anvisning« til: »stk. 6 eller Ligningsrådets anvisning« og »Ligningsrådet« til: »Ligningsrådet eller i stk. 6«.

2. § 9, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Godtgørelse, der udbetales af arbejdsgiveren for udgifter, som lønmodtageren påføres som følge af arbejdet, medregnes ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog ikke godtgørelse for befodringsudgifter omfattet af § 9 B eller rejseudgifter eller andre merudgifter, der påføres lønmodtageren, fordi lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl, såfremt godtgørelsen ikke overstiger satser, der er fastsat i stk. 6 eller, for så vidt angår befodringsudgifter, fastsættes af Ligningsrådet. Ved rejseudgifter forstås merudgifter, der påføres lønmodtageren, fordi arbejdsgiveren midlertidigt udsender den pågældende til et andet arbejdssted end lønmodtagerens sædvanlige arbejdsplads, når dette medfører, at lønmodtageren ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl. Med hensyn til anvendelsen af standardsatserne, jf. stk. 6, kan

et arbejdssted højst anses for midlertidigt i de første 3 måneder, hvis arbejdsstedet er i Danmark, og de første 6 måneder, hvis det er i udlandet. Udbetaler arbejdsgiveren ikke hel eller delvis skattefri godtgørelse, kan fradrag for befodrning som nævnt i § 9 B foretages efter § 9 C. Godtgørelsen skal medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den fragår i en forud aftalt bruttoløn. Ansatte, der er påmønstret skibe (herunder fiskerfartøjer), arbejder i fartøjer eller installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster, modtager ydelser efter § 7, litra r, eller § 7 K, kan ikke anvende standardsatserne for rejseudgifter eller andre merudgifter. Personer, der aftjener værnepligt, samt frivilligt personel i den periode, der er fastsat som uddannelsestid, kan ikke anvende standardsatserne til fradrag. Rejseudgifter eller andre merudgifter kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen i det omfang, de er godtgjort efter 2. pkt.«

3. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Følgende satser kan anvendes til dækning af merudgifter til kost og småforbrødenheder i stedet for de faktiske beløb:

- 1) Ved rejse med overnatning i Danmark eller i udlandet et grundbeløb på 256 kr. pr. døgn.
- 2) For turistchauffører med overnatning i udlandet 150 kr. pr. døgn.
- 3) For turistchauffører med overnatning i Danmark 75 kr. pr. døgn.
- 4) Ligningsrådet kan fra og med 1. januar 2001 forhøje satserne med et grundbeløb på 100 kr. pr. døgn ved overnatning i lande,

F. t. l. vedr ligningsloven

§ 2

hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark.

Hvis der modtages fri kost, reduceres satserne bortset fra de ovenfor under nr. 2 og 3 nævnte satser med henholdsvis 15, 30 og 30 pct. for morgenmad, frokost og aftensmad. De nævnte grundbeløb reguleres årligt svarende til den procent, hvormed reguleringstallet efter personskattelovens § 20 er ændret i forhold til reguleringstallet for 1997. Procenten beregnes med én decimal. Det således regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb.

Stk. 7. Selvstændigt erhvervsdrivende, der på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted i udlandet ikke har mulighed for at overnatte på den sædvanlige bopæl, kan vælge at foretage fradrag med de i stk. 6 fastsatte satser i stedet for de faktiske udgifter.«

Stk. 6-8 bliver herefter stk. 8-10.

4. I § 9, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »stk. 5« til: »stk. 5 og 6«.

5. I § 9, stk. 7, der bliver stk. 9, ændres »60 pct. af Ligningsrådets satser« til: »30 pct. af satserne«.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1997, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 2 og 4, træder i kraft den 1. april 1999.

Stk. 3. Uanset den i ligningslovens § 9, stk. 6, nr. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, fastsatte sats på et grundbeløb på 256 kr. pr. døgn kan Ligningsrådet for andre grupper end langturschauffører til og med den 31. marts 1999 fastsætte satser i medfør af den hidtidige bestemmelse i ligningslovens § 9, stk. 5, og de satser, som i medfør af § 5, stk. 2, i lov nr. 1063 af 12. december 1996 kan anvendes til og med den 31. marts 1999, kan fortsat finde anvendelse til og med den 31. marts 1999. I det omfang de i 1. pkt. nævnte satser pr. 31. marts 1999 overstiger det nævnte grundbeløb på 256 kr. pr. døgn, reguleret efter personskattelovens § 20, reduceres satserne pr. 1. april 1999 med 1/3 af forskellen mellem satsen pr. 31. marts 1999 og grundbeløbet pr. 31. marts 1999, 1. januar 2000 med 2/3 og 1. januar 2001 med resten af forskellen, indtil ingen satser er højere end grundbeløbet.

Stk. 4. Satser for rejse i Danmark ændres til det regulerede grundbeløb på 256 kr. den 1. april 1999.

ERLING OLSEN

/ Ove Fich